

- **SKULDELEV VANDVÆRK**

HORTEN

RISIKO FOR FORURENING AF DRIKKEVANDSBORING

1. INDLEDNING

På Vestergade 5, Skuldelev i Frederikssund Kommune er der konstateret en omfattende forurening med klorerede opløsningsmidler.

Forureningen har spredt sig til et større areal og ned til stor dybde. Forureningen vurderes blandt andet at udgøre en risiko for grundvandsressourcen og konkret en risiko for en af indvindingsboringerne til det private vandværk Skuldelev Vandværk. Vandværket har i alt 3 indvindingsboringer, og det er kun den ene, der er i risiko for forurening.

Forureningen er omfattet af den offentlige afværgeindsats, der forestås af Region Hovedstaden.

Region Hovedstaden og Frederikssund Kommune er på regionens initiativ gået i dialog om sagen.

Region Hovedstaden vurderer, at udgifterne til oprensning af forureningen og derved sikring af den pågældende indvindingsboring til Skuldelev Vandværk vil være i størrelsesordenen 29-34 mio. kr., hvis der eksproprieres til brug for oprensningsprojektet og 42-47 mio. kr., hvis der etableres en løsning, hvor en eksisterende virksomhed, kan blive på ejendommen under oprensningen og drive virksomhed fra erstatningsbygninger.

Til sammenligning er det oplyst, at udgifterne forbundet med etablering af en ny indvindingsboring for Skuldelev Vandværk vil være i størrelsesordenen 2 mio. kr.

Region Hovedstaden har over for kommunen tilkendegivet, at regionen ikke har hjemmelsgrundlag til at deltage i finansieringen af en ny indvindingsboring som alternativ til oprensning af forureningen. Regionen har dog oplyst, at regionen i samarbejde med vandværket og Frederikssund Kommune

kan bidrage med data til at sikre, at en eventuel ny boring placeres, så lignende forureningsproblemer ikke opstår ved en ny boring.

Region Hovedstaden har fra Bech-Bruun indhentet en juridisk vurdering af kommunens muligheder for at deltage i finansieringen af en ny indvindingsboring. I vurderingen konkluderes det, at Frederikssund Kommune med hjemmel i vandforsyningslovens § 53 a vil kunne finansiere en ny indvindingsboring til Skuldelev Vandværk.

Til brug for vores vurdering af sagen har vi modtaget:

- Notat af den 29. marts 2016 udarbejdet af Region Hovedstaden
- Notat af den 12. april 2016 udarbejdet af Bech-Bruun
- Brev fra Region Hovedstaden til Frederikssund Kommune af den 14. april 2016
- Referat af møde den 18. maj 2016
- Brev fra Region Hovedstaden til Frederikssund Kommune af den 23. maj 2016
- Rapport af 24. maj 2016 udarbejdet af Niras
- E-mailkorrespondance mellem Frederikssund Kommune og Mads Kobberø af den 27. april 2016
- E-mail af den 9. juni 2016 fra Region Hovedstaden til Skuldelev Vandværks bestyrelse

HORTEN

2. OPDRAG

Frederikssund Kommune har på den baggrund anmodet Horten om at besvare fem specifikke spørgsmål til brug for kommunen videre overvejelser i sagen.

Frederikssund Kommune har således anmodet om en besvarelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er det korrekt at Region Hovedstaden ikke må anvende 2 millioner på en ny vandforsyningsboring i stedet for op til 47 millioner på oprensning?
- 2) Er Region Hovedstaden forpligtiget til at oprense?
- 3) Hvad må kommunen bidrage med af hjælp til Skuldelev Vandværk i forhold til ny indvindingsboring i den pågældende sag?
- 4) Hvordan står Skuldelev Vandværk i denne sag, er det dem der skal betale alt i forbindelse med etablering af en ny vandforsyningsboring?
- 5) Kan regionen inden for rammerne af regionsloven og jordforureningsloven etablere en vandforsyningsboring?

- 6) Er Bech Bruuns vurdering korrekt? Må kommunen inden for kommunalfuldmagten anvende penge på et privat vandværks boring?
- 7) Er det, at Regionen potentielt beslutter ikke at oprense, ansvarspådragende over for tredjemand?

Spørgsmålene er besvaret i notatets afsnit 3.1-3.7.

3. BESVARELSE AF SPØRGSMÅL

3.1 Region Hovedstadens muligheder for finansiering af ny indvindingsboring

I henhold til jordforureningslovens kapitel 3 er det regionerne, der varetager den offentlige afværgeindsats.

Det vil sige indsatsen over for de forureninger, hvor der ikke er påbudsmuligheder eller andre muligheder for at iværksætte undersøgelser og oprensning.

I jordforureningslovens § 17 er det nærmere angivet, hvilke tiltag regionerne skal gennemføre som led i den offentlige afværgeindsats. Af bestemmelsen fremgår, at

"Regionsrådet udfører undersøgelsesprojekter vedrørende jordforurening på kortlagte arealer og udarbejder forslag til projekter til afværgeforanstaltninger, herunder oprydninger, og udfører dem."

Regionens foranstaltninger under den offentlige indsats efter jordforureningsloven omfatter således forslag til projekter, afværgeforanstaltninger og oprydninger. I denne afgrænsning ligger også de undersøgelser, som er nødvendige for at udarbejde projekter og vurdere risici ved de enkelte forureninger.

I Jordforureningsloven med kommentarer af Peter Pagh er regionernes foranstaltninger under den offentlige afværgeindsats formuleret således:

"Dette betyder, at regionsrådene under den offentlige indsats kan iværksætte monitoringsboringer, afværgeboringer, tildækning af arealer, oprydning af forurenede jord og andre tiltag, der kan hindre trussel mod de i § 6, stk. 1, anførte interesser."¹

De i § 6, stk. 1 anførte interesser er grundvand, overfladevand, internationale naturbeskyttelsesområder og menneskers sundhed.

Vi er enige med Region Hovedstaden i, at etablering af en ny indvindingsboring ikke udgør en af de foranstaltninger, som regionen kan gennemføre som led i den offentlige indsats efter jordforureningsloven.

¹ Jordforureningsloven med kommentarer, Peter Pagh, 2. udgave, side 283.

Selvom etablering af en ny indvindingsboring indebærer, at der ikke er det samme samfundsmæssige behov for at minimere truslen mod den eksisterende boring, så er det ikke en foranstaltning, som hindrer truslen mod drikkevandsinteressen i området.

Forureningen vil stadig udgøre en risiko i forhold til drikkevandsinteressen for den pågældende boring, og konsekvensen af den forventede forurenings-spredning vil fortsat være, at indvindingen fra boringen må indstilles.

De foranstaltninger, der er omfattet af den offentlige afværgeindsats, skal være direkte forbundet med undersøgelser af eller foranstaltninger til håndtering og minimering af forureningstruslen.

Det forhold, at der ved etablering af en ny boring ikke er det samme samfundsmæssige behov for at bevare drikkevandsressourcen for den truede boring, har betydning for prioriteringen, men er ikke et moment i minimering af forureningstruslen.

Region Hovedstaden kan derfor ikke under den offentlige afværgeindsats afholde udgifter til etablering af en ny indvindingsboring for Skuldelev Vandværk, uanset at det vil spare den offentlige indsats for et meget væsentligt millionbeløb til oprensning af forureningen i området.

3.2 **Region Hovedstadens forpligtelser til oprensning**

Region Hovedstaden er som led i den offentlige indsats forpligtet til at prioritere sin indsats.

I henhold til jordforureningslovens §§ 18 og 19 skal regionen således udarbejde en prioriteret oversigt over de arealer, hvor der skal foretages undersøgelser og afværgeforanstaltninger.

I henhold til jordforureningslovens § 23 kan miljø- og fødevareministeren fastsætte nærmere regler for regionernes udarbejdelse af oversigterne, herunder hvilke kriterier og forudsætninger regionerne skal lægge til grund for prioriteringen.

Denne adgang til at fastsætte nærmere regler for regionernes prioritering er ikke udnyttet.

Det er ikke nærmere angivet i bestemmelserne i jordforureningsloven efter hvilke kriterier, regionerne skal prioritere deres indsats. Heller ikke i forarbejderne er der megen hjælp at hente.

I forarbejderne til §§ 18-20 er blandt andet angivet, at

"Den offentlige indsats skal tilrettelægges og prioriteres i en integreret sammenhæng med de økonomiske ressourcer, som amtsrådet årligt afsætter til området."

Af forarbejderne til § 23 fremgår, at

"Den offentlige indsats skal som hidtil ske i prioriteret rækkefølge. For ikke at fastlåse prioriteringen i for snævre rammer bemyndiges

ministeren til efter nærmere forhandling med amterne at udstede retningslinier for amtsrådenes prioritering af indsatsen.

I den fremtidige strategi skal indsatsen i relation til grundvandsbeskyttelsen koncentreres til de udpegede områder med særlige drikkevandsinteresser og i særlige tilfælde eksisterende vandindvindingsoplande. Kun på denne måde sikres det, at der kan gennemføres en løsning på grundvandsproblemerne indenfor de økonomiske og fysiske rammer, der afsættes hertil, jf. § 6, stk. 1, nr. 1 og 2."

Forarbejderne indeholder således heller ikke nærmere retningslinjer for prioriteringen, dog er det angivet, at indsatsen i relation til grundvandsbeskyttelse skal koncentreres til områder med særlige drikkevandsinteresser og eksisterende vandindvindingsoplande.

I forarbejderne til § 23 er endvidere henvist til, at prioriteringen ikke må fastlåses i for snævre rammer.

På den baggrund vurderer vi, at regionernes hjemmel til prioritering af den offentlige indsats har meget brede rammer. Prioriteringen må dog være sagligt begrundet efter de hensyn, som regionerne kan varetage efter jordforureningsloven.

De interesser, som regionerne kan varetage ved deres prioritering af indsatsen, vil primært være en hensyntagen til at afværge og minimere forurening og trussel om forurening af grundvand, overfladevand, internationale naturbeskyttelsesområder og menneskers sundhed.

Der vil ved prioriteringen kunne tages hensyn til omfanget og konsekvenserne af den pågældende forurening – altså hvor alvorlig og akut er forureningen – og de omkostninger, som vil være forbundet med en afværgeindsats.

I prioriteringen indgår således, at regionerne kan tage hensyn til, hvor meget miljø der fås for pengene.

På den baggrund kan en prioritering godt indebære, at en forurening med større konsekvenser for miljøet prioriteres lavere end en forurening med mindre konsekvenser for miljøet begrundet i, at der fås mere miljø for pengene ved det sidste projekt.

Omvendt vil meget alvorlige konsekvenser af en forurening – f.eks. fordi forureningen indebærer en risiko for menneskers sundhed – indebære, at forureningen må prioriteres højt på trods af de udgifter, der er forbundet med en afværge.

I den konkrete sag om forureningen i Skuldelev vurderer vi, at det vil være sagligt for Region Hovedstaden i sin prioritering at lægge vægt på, om det vil være muligt at skaffe alternativ drikkevandsforsyning til erstatning af den drikkevandsindvinding, som må forventes at blive forurennet. Det kan således sagligt indgå i prioriteringen af indsatsen, om indvindingsboringen er placeret i et område, hvor der kan etableres alternativ indvinding, eller om boringen er placeret i et område, hvor det ikke er muligt at etablere alternativ indvinding.

HORTEN

En sådan vurdering er afgørende for vurderingen af konsekvenserne af forureningen herunder konsekvenserne ved, at den eksisterende indvindingsboring forurenes.

Af Region Hovedstadens notat af den 29. marts 2016 vedrørende prioriteringen af indsatsen fremgår, at regionenes samlede budgetramme for 2016 er på 40 mio. kr., og at en oprensning i Skuldelev, der hindrer forureningens spredning til den pågældende indvindingsboring, således vil ligge beslag på den fulde budgetramme for 2016, og at andre forureninger derfor må udskydes til nye budgetår.

Region Hovedstaden angiver endvidere, at der potentielt vil kunne reddes mere vand andre steder i regionen for samme beløb end ved en oprensning i Skuldelev.

Vi vurderer, at disse hensyn vil være lovlige for regionen at varetage ved prioriteringen af sin indsats, og at regionen på den baggrund vil kunne nedprioritere den del af forureningen i Skuldelev, som er i risiko for at sprede sig til vandværkets indvindingsboring.

Foretager Region Hovedstaden en sådan prioritering af indsatsen, vil Region Hovedstaden ikke være forpligtet til at oprense forureningen, uanset at der er risiko for, at forureningen spredes til den ene af vandværkets indvindingsboringer.

3.3 **Frederikssund Kommunes muligheder for finansiering af en ny indvindingsborg**

Skuldelev Vandværk er en almen vandforsyning i vandforsyningslovens forstand, og vandværket er derfor underlagt hvile-i-sig-selv-princippet. Det betyder, at vandværkets udgifter som udgangspunkt alene dækkes af bidrag fra vandværkets forbrugere.

Hvile-i-sig-selv-princippet gælder dog ikke undtagelsesfrit. Kommunerne har f.eks. under særlige omstændigheder mulighed for at yde støtte til de almene vandforsyninger, som ikke er omfattet af vandsektorlovens regelsæt jf. vandforsyningsloven § 53 a, stk. 1 og 2.

Vandforsyningslovens § 53 a, stk. 1, har følgende ordlyd:

"Kommunalbestyrelsen kan til fremme af en hensigtsmæssig vandforsyningsstruktur yde støtte til etablering, udbygning, hovedstandsættelse og sammenlægning af almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold"

Har vandværket en årlig indvinding på over 200.000 m³ vil vandværket være omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1 nr. 2, hvilket indebærer, at vandforsyningslovens § 53 a ikke finder anvendelse.

På baggrund af oplysninger i det modtagne materiale om, at der årligt indvindes 50.000 m³ fra den indvindingstruede indvindingsboring, og at denne boring udgør en ud af i alt tre af vandværkets boringer, lægger vi i det følgende til grund, at Skuldelev Vandværk ikke har en samlet årlig indvinding

HORTEN

på mindst 200.000 m³, og at vandværket derfor ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1.

Under denne forudsætning om, at Skuldelev Vandværk ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, vil Frederikssund Kommune derfor have adgang til at yde støtte efter vandforsyningslovens § 53a, stk. 1, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Støtte efter stk. 1, er betinget af, at støtten gives "*til fremme af en hensigtsmæssig vandforsyningsstruktur*", og at støtten gives til "*etablering, udbygning, hovedstandsættelse og sammenlægning af almene vandforsyninger*". Støtten kan ydes til selve anlægsudgifterne.

Det følger af forarbejderne til § 53 a, stk. 1, at anvendelsesområdet for bestemmelsen navnlig er, hvor et forsyningsanlæg er blevet dyrere på grund af hensyntagen til andre interesser, eller hvor et anlæg vil medføre meget høje udgifter for den enkelte forbruger f.eks. ved at tilslutningsbidraget bliver meget højt, eller at vandtaksten stiger.

Det er ikke et krav, at de pågældende anlægsarbejder sker i henhold til vandforsyningsplanen, men i forarbejderne til bestemmelsen nævnes, at dette sædvanligvis vil være tilfældet. Er der tale om pludselige behov for støtte, som kommunen ikke kunne forudse ved vedtagelsen af planen, er kommunen således ikke afskåret fra at støtte anlægsarbejdet.

Hvad der nærmere ligger i § 53 a, stk. 1, er uddybet i cirkulære nr. 82 af 11. juli 1986. Cirkulæret er fortsat gældende for kommuners støtte til almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1.

Som eksempel på tilfælde, hvor kommuner kan yde støtte, nævner cirkulæret tilfælde, hvor der er behov for at oprette et nyt vandværk for en lille gruppe isoleret beliggende ejendomme, eller hvor vandforsyningsplanen fastslår, at der skal etableres ledningsforbindelse mellem flere vandværker. I cirkulæret er også nævnt, at kommuner kan støtte foranstaltninger, som skyldes andre interesser end selve vandforsyningsinteressen, herunder f.eks. nedlægning af et vandværk for at give mulighed for markvanding eller nedsivning.

Sammenholdes cirkulærets eksempler med bestemmelsens ordlyd om, at støtten skal ske til "*fremme af en hensigtsmæssig vandforsyningsstruktur*", synes anvendelsen af bestemmelsen at være møntet på situationer, hvor der er behov for en udbygning af en vandforsyning, f. eks. ved en udvidelse af et forsyningsområde.

I nærværende sag er årsagen til, at Skuldelev Vandværks indvindingsboring skal flyttes ikke, at der foretages en udvidelse af vandværkets forsyningsområde, men i stedet at en eksisterende indvindingsboring ikke længere kan benyttes på grund af forurening. Der er således ikke umiddelbart tale om en støtte der sker til fremme af "*en hensigtsmæssig vandforsyningsstruktur*".

HORTEN

Samtidig vurderer vi, at etablering af en ny indvindingsboring til et eksisterende vandværk næppe indebærer "etablering, udbygning, hovedistandsættelse" eller "sammenlægning" af en almen vandforsyning, sådan som forudsat i bestemmelsen.

På den baggrund vurderer vi, at Frederikssund Kommune ikke vil kunne støtte Skuldelev Vandværks flytning af vandboringen med hjemmel i vandforsyningslovens § 53 a, stk. 1.

Kommunen har imidlertid også mulighed for at støtte almene vandforsyninger i henhold til vandforsyningslovens § 53 a, stk. 2, der har følgende ordlyd:

"Kommunalbestyrelsen kan, når særlige forhold taler for det, yde støtte til driften af almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold."

HORTEN

Herefter vil Frederikssund Kommune kunne støtte driften af Skuldelev Vandværk, hvis "særlige forhold taler for det".

Som eksempel på sådanne "særlige forhold" nævner forarbejderne høje driftsomkostninger, der er begrundet i etablering af et ekstraordinært dyrt anlæg. Cirkulæret supplerer forarbejderne og nævner som eksempel en situation, hvor vandværkets vandbehandling er særlig dyr, eller hvor taksterne for et enkelt vandværk i kommunen langt overstiger taksterne for de øvrige vandværker i kommunen.

Om flytningen af Skuldelev Vandværks vandboring er ekstraordinært dyrt i forhold til vandværkets sædvanlige driftsomkostninger, indebærer en konkret vurdering af vandværkets økonomi, herunder også i forhold til den forventede resterende levetid for den eksisterende indvindingsboring. Det vil ligeledes bero på en konkret og økonomisk vurdering, om flytningen af vandboringen vil medføre takster for Skuldelev Vandværk, som langt overstiger taksterne for øvrige vandværker i kommunen.

Hvis det på baggrund heraf vurderes, at der vil være tale om en ekstraordinær dyr foranstaltning, og/eller at taksterne bliver væsentlig højere end for vandværker i den øvrige del af kommunen, vurderer vi, at Frederikssund Kommune vil kunne yde støtte til Skuldelev Vandværks flytning af indvindingsboringen med hjemmel i vandforsyningslovens § 53 a, stk. 2.

Vi gør opmærksom på, at det forhold, at kommunen har *mulighed for* at yde støtte, ikke betyder, at kommunen også er *forpligtet til* at gøre det. Frederikssund Kommune skal f.eks. være opmærksom på, at en beslutning om at yde støtte til Skuldelev Vandværk kan forpligte kommunen til fremadrettet også at støtte andre private vandværker, som står i en lignende situation, jf. det almindelige forvaltningsretlige ligebehandlingsprincip.

Vi gør for god ordens skyld også opmærksom på, at vi ikke er bekendt, at der i praksis er taget stilling til, om flytning af en indvindingsboring på grund af forureningsrisiko falder ind under anvendelsesområdet for § 53 a, stk. 2. Det kan derfor ikke udelukkes, at en beslutning om at yde støtte efter vandforsyningslovens § 53 a, stk. 2, vil kunne blive underkendt ved en

eventuel prøvelse af spørgsmålet, herunder f.eks. i forbindelse med Statsforvaltningen eventuelle tilsyn med kommunens økonomi.

3.4 **Skuldelev Vandværks finansiering af en ny indvindingsboring**

Som redegjort for under afsnit 3.1. vurderer vi, at Region Hovedstaden ikke inden for rammerne af jordforureningsloven har hjemmel til at finansiere en ny indvindingsboring til Skuldelev Vandværk.

I det omfang der ikke ydes kommunalt tilskud efter vandforsyningslovens § 53 a, stk. 2, jf. afsnit 3.3, betyder det, at Skuldelev Vandværk selv må finansiere udgifterne til en ny boring.

Det er muligt, at dette forhold kan give anledning til en alternativ vandforsyningsplanlægning for området.

3.5 **Regionens adgang til at etablere en vandforsyningsboring i henhold til regionsloven og jordforureningsloven**

HORTEN

Som redegjort for under afsnit 3.1. vurderer vi, at Region Hovedstaden ikke inden for rammerne af jordforureningsloven har hjemmel til at finansiere en ny vandindvindingsboring til Skuldelev Vandværk, som erstatning for den, som forventes forurenet.

Spørgsmålet om regionernes mulighed for finansiering af offentlig indsats over for jordforureninger er udtømmende reguleret i jordforureningsloven, og regionsloven giver ikke regionerne særskilt hjemmel til finansiering i videre omfang end efter jordforureningsloven.

3.6 **Bech Bruuns vurdering og kommunalfuldmagtens rammer**

Som anført under afsnit 3.3, er vi ikke enige med Bech-Bruun i, at Frederikssund Kommune vil kunne støtte Skuldelev Vandværk efter vandforsyningslovens § 53 a, stk. 1.

Derimod er vi enige i, at kommunen efter en konkret vurdering vil have mulighed for at yde støtte til vandværket efter vandforsyningslovens § 53 a, stk. 2. Kommunen skal dog være opmærksom på, at det forhold, at kommunen har adgang til at yde støtte efter vandforsyningslovens § 53 a, stk. 2, ikke indebærer en forpligtelse for kommune til at yde støtten.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt Frederikssund Kommune i øvrigt har mulighed for at yde støtte til Skuldelev Vandværk inden for kommunalfuldmagtens rammer, bemærkes, at kommunalfuldmagtsreglerne regulerer kommunernes opgavevaretagelse uden for tilfælde, hvor der gælder en egentlig lovregulering. Er et forhold reguleret ved lov, finder kommunalfuldmagten ikke anvendelse.

Vi vurderer, at vandforsyningsloven indeholder en udtømmende regulering af kommunens muligheder for at yde støtte til almene vandforsyninger, og at der derfor ikke er mulighed for at yde støtte efter kommunalfuldmagtsreglerne.

Vi vurderer således, at Frederikssund Kommune ikke vil have adgang til at yde støtte til Skuldelev Vandværk, medmindre der efter en konkret vurdering er hjemmel hertil efter vandforsyningslovens § 53 a, stk. 2.

3.7 **Regionens mulige erstatningsansvar over for tredjemand**

Region Hovedstaden er som andre offentlige myndigheder underlagt dansk rets almindelige erstatningsregler.

Har Region Hovedstaden handlet ansvarspådragende på en måde, som har påført en tredjepart et tab, kan Region Hovedstaden have pådraget sig et erstatningsansvar over for denne part.

Et erstatningsansvar forudsætter imidlertid, at der foreligger et ansvarspådragende forhold fra Region Hovedstaden.

Som redegjort for under afsnit 3.1. vurderer vi, at det ligger inden for rammerne af Region Hovedstadens prioritering af den offentlige afværgeindsats at prioritere gennemførelsen af andre afværgeprojekter i kommunen forud for forureningen i Skuldelev, såfremt denne prioritering foretages på baggrund af saglige hensyn, som regionen kan varetage efter jordforureningsloven.

De hensyn, der er angivet af regionen i notat af den 29. marts 2016, vil være lovlige for regionen at varetage ved prioriteringen af sin indsats.

Foretager Region Hovedstaden ud fra disse hensyn en prioritering af sin indsats, som indebærer, at forureningen i Skuldelev nedprioriteres, vil Region Hovedstaden ikke være forpligtet til at oprense forureningen, uanset at der er risiko for, at forureningen spredes til den ene af vandværkets indvindingsboringer.

Uanset at denne nedprioritering indebærer et tab for vandværket, vil Region Hovedstaden ikke være erstatningsansvarlig over for vandværket, idet regionen har foretaget en lovlige prioritering af sin indsats. Der foreligger således ikke et ansvarsgrundlag for regionen.

Hellerup den 17. juni 2016
Horten

Henriette Soja

HORTEN